

Tekst: Maaike Harkink
Fotos: Fleur Langeweg

Fiebe Jalink aan het werk in haar atelier

Project 1Art – Fieke Jolink

Verborgen talent in Hummelo

Achter de 'gewone' basisschooljuf Fieke Jolink gaat een ware kunstenaars schuil – hoewel ze zelf te bescheiden is om zich zo te betitelen. Haar passie voor tekenen, schilderen en keramiek kan ze in haar nieuwe atelier helemaal kwijt en biedt ze daar ook aan anderen. Het verhaal over Fieke heeft dan ook iets weg van een wisseltruc.

Aan de Van Heeckerenweg 1A in Hummelo was jarenlang 'het Wissel' gevestigd; het bijgebouw van de kerk – vroeger de loods van schildersbedrijf Frederik en Hentje Jolink, de schoonouders van Fieke – dat jarenlang onder meer diende als peuterspeelzaal. Sinds enkele jaren is het gebouw weer in het bezit van de Jolinks en is het voor Fieke een ruimte geworden om haar hobby – passie is zo'n clichéwoord – uit te oefenen. Liefhebberij dan. Fieke staat voor de klas bij obs de Woordhof, waar ze (dit jaar) lesgeeft aan groep acht. Schilderen en keramieken deed ze altijd al en haar vooropleiding ligt ook in tekenen en beeldende vorming. Fieke: 'Het was altijd al een deel van mijn leven. Het bezig zijn met mijn handen en mijn hoofd. Die combinatie, dat is wat ik graag doe.'

Kunstacademie

Zeven jaar geleden volgde ze naast haar werk als docent een opleiding aan de kunstacademie: 'Met die groep kunstenaars komen we nog steeds bij elkaar. Dat is superleuk met z'n allen, lekker kritisch kunnen zijn op elkaars werk. Ik schilder en teken al heel lang, maar op de kunstacademie werd ik heel erg uit mijn comfortzone getrokken door ook driedimensionaal werk te gaan maken. Sinds die tijd ben ik dan ook veel meer gaan keramieken. Daarnaast heeft het me geleerd om verschillende disciplines met elkaar te combineren. Een schilderij naar aanleiding van een gedicht, of een verhaal schrijven en daar iets mee doen, of een bepaalde emotie. De verbinding maken en projectmatig te werk gaan.'

Afrika roept

'Ik vind het onderwijs een heel erg mooi beroep en ik wilde er graag meer mee doen. Twee jaar geleden kreeg ik de mogelijkheid om te solliciteren bij Edukans als Werelddocent. Ik werd hiervoor opgeleid en met een team heel gemotiveerde mensen gingen we naar Kenia om daar workshops te verzorgen voor docenten en schooldirecteuren. We bezochten scholen om les te geven. Súper was het. Niet alleen omdat ik mensen wat bij kon brengen, maar ook omdat ik er zelf heel veel van heb geleerd. Ik ging er bescheiden naartoe. Niet zo van: 'Ik weet alles en ik zal het jullie wel eens even komen vertellen.' Nee, afwachten, kijken, mensen prikkelen. Je zag men-

sen echt als een bloem opengaan. Wat me van de kinderen is bijgebleven is de verdraagzaamheid onder elkaar. De kinderen zaten met zijn vijven aan een wiebelig in elkaar getimmerd tafeltje, met één vodge van een boek. Hier in Nederland gaat het van: 'Dit is mijn tafel. Oh, er ligt een stukje van jouw pen op mijn tafel. Ga aan de kant!' Daar zitten ze met zijn vijven met één boekje en de achtersten moesten er helemaal overheen buigen om er ook wat van te zien, iedereen zat hutjemutje op elkaar... Maar ze waren niet eens geïrriteerd, ze vonden het prima. Dat vond ik zo verdraagzaam en zo lief. Dan zijn wij wel een stelletje grote ego's hier. Met de klas op de Woordhof die ik toen had, heb ik een project gedaan, naar aanleiding van mijn Afrika-reis. Ik heb alle leerlingen een verhaal laten

schrijven aan de kinderen daar. Maar daarvoor moesten ze zich heel bewust worden en inleven. Als je vertelt over het spelletje dat je speelt op het plein, moet je wel vertellen hoe je dat speelt, want daar kennen ze dat niet. Sommigen hadden dat gelijk heel goed door en konden het erg mooi uitleggen. Ik heb de verhalen vertaald naar het Engels en er een boek van gemaakt voor de kinderen in Afrika. Super, die verhalen zijn echt hartstikke leuk. Ze waren er ook heel blij mee. Want hun bibliotheek, dat zouden wij zien als de bak met oud papier.'

Project 1Art

Wat zijn nu je inspiraties bij het maken van je werk? Kenia, maar ook allerlei andere verschillende culturen. En ideeën die mensen hebben. Wat motiveert iemand? Dat boeit mij heel erg. Hoe werkt het brein? Waarom ben je wie je bent? Maar ik maak ook blow-ups van bloemen, dat vind ik ook intrigerend. Hoe werk je met kleur? Als je het opblaast, wat gebeurt er dan met vorm en kleur en contrast? Het technische aspect. Kunst was altijd een onderdeel van mijn leven, maar toen ik eenmaal mijn eigen atelier had, kreeg dat wel een boost. Ik had voorheen wel mijn eigen werkkamer, maar die gebruikte ik ook voor mijn nakijkwerk van school en daarnaast schreef ik er ook nog gedichten. Dan heb je toch al gauw ruimtetekort. Hier in mijn nieuwe atelier heb ik lekker de ruimte en ook mijn eigen oven. Ik kan hier helemaal mijn gang gaan.

In het Wissel geef je ook cursussen, kun je daar wat over vertellen? 'Ahum, Project 1Art.' Oeps, inderdaad, foutje. 'Hahaha, ik zeg het zelf ook nog wel eens hoor. Ja, ik ben begonnen met kindercursussen, dat is natuurlijk ook mijn stijl. Twee- en driedimensionaal en afhankelijk van de leeftijd. Daarna ben ik begonnen met tekenen, schilderen en klei voor volwassenen en ik moet zeggen, dat is ontzettend leuk. Dat had ik niet verwacht, het was wel een nieuwe uitdaging. Maar... mensen inspireren, samen naar oplossingen zoeken als ze problemen tegenkomen,

ze zien groeien, heel leuk is dat. En we maken het gezellig. Kopje koffie erbij, muziekje aan. Sommige mensen mediteren of gaan in therapie om 'zen' te worden. Maar als jij met je handen bezig bent, dan gebeurt er wel van alles met je. Het is heel rustgevend. En zeker als je zelf het idee hebt dat het dan ook lukt, dat zorgt wel voor een stukje geluk. Ik merk dat mensen echt met iets moois naar huis gaan of zichzelf overtreffen. Ik laat ze ook wel eens dingen doen die ze nog nooit hebben gedaan, dat is ook een uitdaging. Je moet het niet zien als lesjes, ik probeer ze te inspireren en technieken aan te bieden, maar ik probeer er wel naar te streven dat het uit henzelf komt. Het fijnst vind ik dat mensen er gelukkig van worden. Je moet niet iets doen om er beter van te worden, maar ook om er gelukkig van te worden. Op maandag geef ik teken- en schildercursus en op dinsdag keramiek. Woensdagmiddag is voor de kinderen. Voor de Kunst4daagse Bronckhorst of bij evenementen in Hummelo open ik mijn atelier, of op verzoek, als mensen bellen. Maar ik ben geen vaste dag open. Dan hou ik helemaal geen tijd over om zelf productief te zijn. De weekenden en vakanties zijn periodes dat ik juist zelf lekker bezig ga.'

Façade

Achter de façade van gewone basisschooljuf, schuilt een waar kunstenaar. Clark Kent doet een wervelende tornado in een telefooncel en is Superman. Maar Fieke knoopt gewoon haar schort voor en hup: kunstenaar. Poef, daar tovert ze weer een prachtig schilderij tevoorschijn, moeiteloos, alsof het niets is en zonder borstklapperij. Zichzelf als kunstenaars betitelen dat doet Fieke niet, daar is ze te bescheiden voor. Haar atelier is beperkt geopend, maar zeer de moeite waard om eens naar binnen te wandelen, als de kans zich voordoet. Veel van haar werk is ook nog eens te koop, voor een habbekrats. Project 1Art, een aanwinst voor Hummelo.